

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

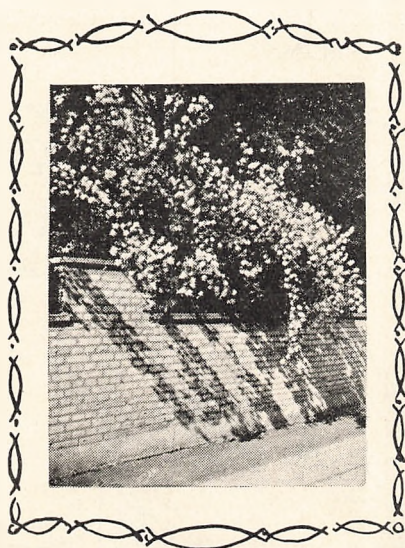
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GUNNAR JØRGENSENS
SKOLE

1952—53

Det syttende år —

En sommerferie-hilsen
til elever, lærere og forældre

Aldrig færdig,
altid på vej . . .

En syvårs purk ved en skoleport —
et morgen-under — hvor helligt, stort!

Med mor ved hånden de første skridt
— og rummet åbner sig himmel-vidt.

Han knuger hånden, den lille fyr:
»Har skolen bøger med eventyr?

Og må man lege? Og må man le?«
Mor smiler vidende: »Vent — og se!«

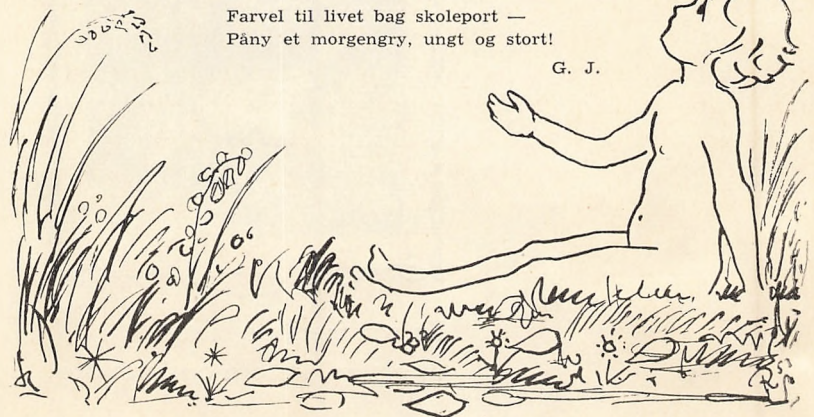
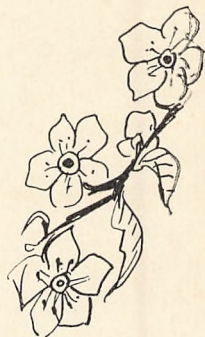
Og pogen vokser sig klog og stor
blandt sagn og sange og tal og ord.

Der skinner sol. Og det regner, sner.
Et forår grønnes. Et vårbrud sker.

Og før det anes, har — fyldt med ånd —
det ene år rakt det andet hånd.

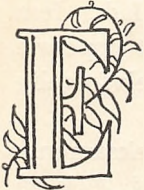
Farvel til livet bag skoleport —
Påny et morgengry, ungt og stort!

G. J.

»Skoleliv er menneskeliv...«

H. C. FREDERIKSEN

NHVER far og mor drømmer ønskedrømme om barnets fremtid. De håber, det skal indfri alle de gyldne løfter, det gav, da det endnu lå i vuggen og smilte til en ukendt verden. Og de skuffes, hvergang Hans og lille Grethe ikke følger netop *de* veje, som fars og mors kærlige omsorg har banet for dem. Og kan det i grunden være anderledes?

Det ville være sært, hvis ikke forældre ønskede »det bedst mulige« for barnet, både hvad kundskabs- og karaktermæssig udvikling angår. Og sært, hvis de ikke ventede af skolen, at den på begge disse punkter rakte dem en hjælpende hånd. Men lige så urimeligt ville det være, hvis hjem og skole — i deres iver for at føre barnet og den unge »fremad« — glemte at tage medfødte evner og anlæg i betragtning.

Hvorfor ikke roligt se i øjnene, at mens det ene barn er boglig begavet, har det andet sin styrke på de praktiske områder? Og hvorfor mismodigt tro, at det første barn har bedre chancer for at få noget ud af livet end det sidste!

Der er elever her i skolen, som — trods ærligt slid — aldrig nogensinde lærer at skrive en fejlfri engelsk stil og løse en indviklet andengrads ligning. Børn, som året igennem må nøjes med usle tg'er og g÷'er i vidnesbyrdbogen, og som kun har såre ringe udsigt til at opnå et blot nogenlunde tåleligt eksamensresultat. Og dog skulle jo også gerne for disse elever barndommen og skoletiden være en række lykkelige år, hvor dagene er fyldt med arbejdsglæde. Det ville være synd og skam, hvis skole og hjem stillede uopfyldelige krav til disse »jævne« begavelser og ustandseligt lod dem vide, at de ikke står på højde med ug- og mg-børnene! Ude i livet viser det sig jo alligevel gang på gang, at de klarer sig strålende, når de først finder frem til et felt, der har deres interesse, og hvor det ikke er den teoretiske viden, der alene tæller. Lad os kun opmuntre disse »praktikere« til at hænge i, men samtidig lære dem, at det vigtigste her i livet trods alt er, at de møder tilværelsen som gode og glade mennesker!

Men skolen har jo også mange elever, som uden synderlig anstrengelse evner at klare forberedelsesklassernes og mellem-skolens brogede pensum. Over for dem er der selvsagt ingen grund til at slække på fordringerne. De har godt af i tide at lære, at der er noget, der hedder »at sætte alle sejl til«, så de ikke driver dagene bort i meningsløs dovenskab og lader fem være lige. De skulle gerne føle glæden ved at yde det ypperste og gå løs på de stillede opgaver med en sund og selvfølgelig arbejdsiver.

En sådan vækkes dog næppe ved ideligt gentagne eksamens-trusler og opfordring til hæsblæsende karakterjageri. Nok så meget ved, at læreren og eleven og hjemmet — under positivt samarbejde — søger at gøre hver dag til en festlig oplevelse, der bærer lønnen i sig selv. Lad os kun gøre barnet og den unge begribeligt, at de står med et fond af rige muligheder, men at det i høj grad beror på dem selv, om disse muligheder skal udnyttede og bære frugt.

— Sagt i korthed er det vor skoles mål: at skabe trygge og harmoniske voksekår for *hver enkelt elev!*

Lad så være, at den ene ender sin skolegang med en glørværdig eksamen, mens den anden kun høster middelmådig viden! Det afgørende er, at de alle går ud i tilværelsen som selvstændigt tænkende mennesker, der øver en indsats — hver på sit felt — og vokser under den gerning, de har valgt.

Gunnar Jørgensen

S K O L E M Æ R K E T

Der står en birk på min faders grav
hentet fra barndommens have.
Har livet mødt mig med kamp og krav
min barndom var: idel gave!

Gud give, fugle må finde ly
i birkens glitrende krone
og ane genskær af villaby
og forår i løvets tone —

må vokse frigjort i sol og vind
og tro på et kald, der kommer —
og flyve bort med et solskins-sind,
der varsler ungdom og sommer...

BØRNEENS TRÆ

Glad og ubevidst du kom i verden ind,
med naturens egen tone i dit sind.
Aldrig skinner sol som barnets sol igen.
Lys dit hele liv du får fra den.

Johannes V. Jensen

På vor legeplads står et træ, et kastanietræ, og lad det være billedet på det liv der rører sig omkring det gennem året; fra det løves og tænder lys til kvistenes fletværk tegner sig mørkt og fint mod snegrå vinterhimmel.

Et træ er liv og vækst. Det er børn også. Derfor er livet på legepladsen søgt gjort så frit som muligt så vist som leg er en integrerende del af børns arbejde. Selvudfoldelse under hensyn til det fælles vel. Den der fører tilsyn bør således mindre opfatte sig som politibetjent end som vejleder og mægler i dagens uundgåelige småstridigheder, for legepladsens lille samfund er som det store derude, repræsenterende alle, flertallet af fredelige borgere der indser berettigelsen af vore meget få regler og retter sig efter dem, men også særtypene, den aggressive, kværlulanten, den stille drømmer der lig den unge Bonaparte i kasernegården står ensom i sit hjørne rugende over private planer.

I det hele og store må livet på legepladsen vist siges at forløbe ret gnidningsløst, ikke mindst i betragtning af børnenes forskellige alder og de mange slags lege og spil der som følge heraf skal være plads til. Det hænder princippet den stærkeres ret søges praktiseret, den eneste forseelse i grunden der skrider kraftigt ind imod; ikke med straffe i gængs forstand, næppe af synderlig virkning, men oftest ved nogle frikvarterers isolation indendørs for om mulig filosofierende eftertanke kunne gøre sit til ændret indstilling! Drillerier forekommer, naturligvis, sladren også; børn er, ganske som voksne, mennesker, et begreb man gør klogt i ikke at over-

vurdere så lidt som det modsatte. Men naturligvis undersøges enhver berettiget klage; følelsen af tryghed og ikke mindst retfærdighed er vigtig. I denne forbindelse er også værd at nævne een ting i det mindste vi synes lykkeligt fri for, at den særprægede ugleses, et væsentligt træk ved vor skole, selvsagt af uoverskuelig betydning for de pågældende nu og navnlig senere.

Legepladsens liv giver kendskab til børnene som de er, afslører karakterer og egenskaber. Og den brogede flok kan give en gårdvagt nok at gøre, særlig i perioder med sne hvor man nu og da kunne ønske sig anbragt i et skudsikkert kontroltårn selv om hovedparten af de kæmpende loyalt respekterer jagtlovens bestemmelser om fredning af lærere hele året, eller når der ved sensommertide må springes for at væрге nabøens æbler. Men posten rummer også glæder, kontakten der skabes, børnenes tillid. Derfor betænker man sig på for autoritær udfoldelse. Får med lempe! For hvad i alverden skulle man stille op med »tre hundrede børn sluppet ud i det fri med indespærrede livsånder i« hvis ikke man stadig prøvede at huske at børn er — børn. Det vil sige støj, uoverlagte ord og handlinger, gale streger; men også, og mest, naturlig livslyst, friskhed, gry. Liv der skal leves. Under kastanietræet!

» 2 «

KERAMIK

I Ribers tegnetimer har såvel små som store haft travlt med leret og formet de skønneste krukker og vaser og de særeste fabelfigurer. En gang om ugen

har endvidere en af skolens gamle elever, fru *Mari Anne Gjerulff*, undervist et lille ekstra eftermiddagshold i keramik.

SKOLEKORET

Nogle af eleverne fra mellem-skolen har følt lyst og trang til at dyrke sangen i højere grad, end det er muligt i sangtimerne, og har dannet et lille kor, som øver efter skoletid. Det er en fornøjelse at se den iver og interesse, hvormed de går løs på opgaven, og vi venter os meget af fremtiden. Men hvilket skolekor i Danmark kan også ønske sig finere og kyndigere leder end *Arne Bertelsen*, dirigenten for Københavns Kammerkor.

SPORTEN VED SKOLEN

I sidste årsskrift skrev jeg lidt om sporten ved vor skole. Det har jeg fået lov til i år igen, men kun 6 linier. Jeg har en mistanke om, at det kan skyldes, at jeg sidste gang opfordrede alle til at gå rundt med en bold. Resultatet overtraf alle forventninger. Før sendte skolen bud efter glarmesteren, nu stiller han af sig selv hver eftermiddag.

A. P.

★

Håndbold.

Af andre resultater kan nævnes, at vi ofte i årets løb har vundet sejre over skoler fra kommunen i spændende håndboldkampe. Selv om vi i fodbold står en kende tilbage, er der ingen tvivl om, at vi i håndbold indtager en plads, vi kan være bekendt!

★

Bordtennis:

Elever fra mellem-skolen og forberedelsesklasserne har i årets løb spillet bordtennis i gymnastiksalen.

★

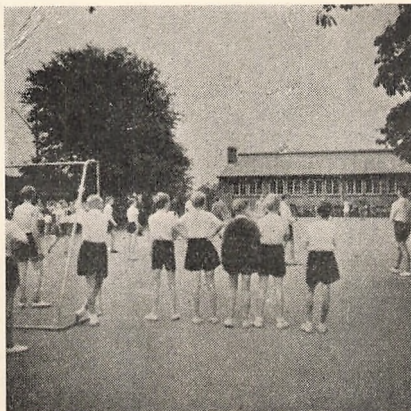
Idrætsmærket:

Følgende piger tog i maj 1952 idrætsmærket:

Guld: Marianne Kjær, Kirsten Sieverts, Inger Grove, Birthe Ankerstjerne, Lene Garnum.

Sølv: Anne Hansen, Grethe Petersen, Inger Leth, Jytte Stig Jensen.

Bronze: Hanne Lise Bagger, Hanne Sørensen, Ellen Grove, Grete Svendsen, Yvonne Gloerfelt-Tarp, Jette Kjær.

Fra en håndboldkamp

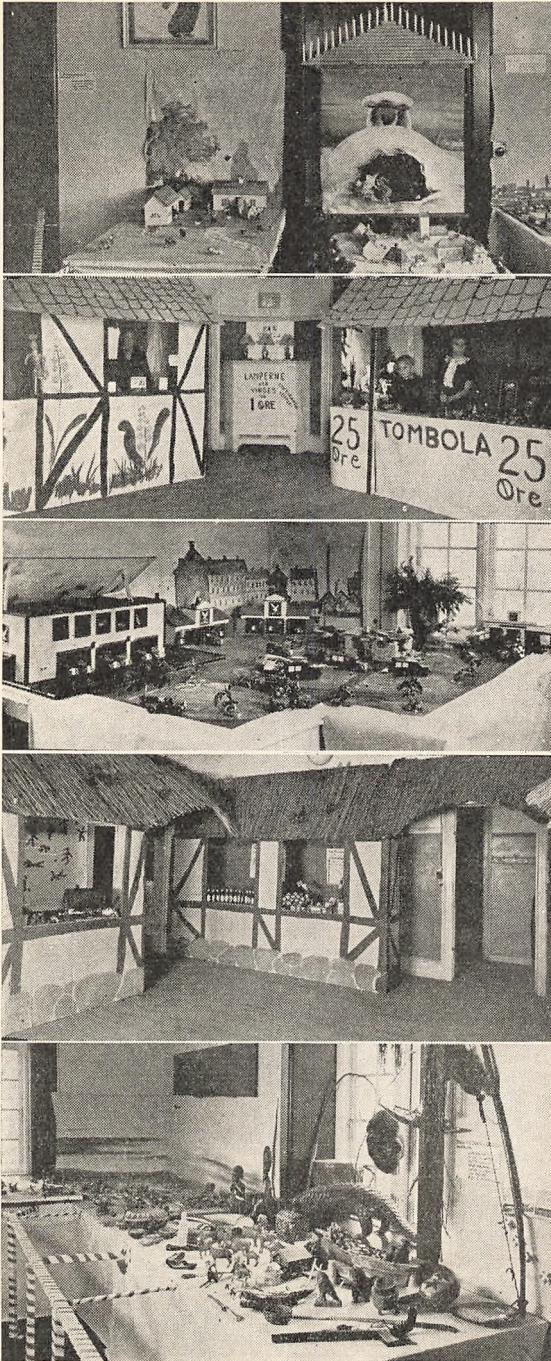
Julemarked

Når december måned nærmer sig, dukker trylleordet JULEMARKED frem. Sådan har det været fra skolens spædeste barndom. Og sådan vil det ske fremdeles.

Utallige af de ting, vi skoleåret igennem glæder os over (lysbilled-, films- og projektiionsapparat, boldspil, bordtennis og højttaleranlæg!) er erhvervet for julemarkedernes overskud. Men rent bortfra disse kostelige klenodier er selve den festlige stemning, der knytter sig til denne årligt tilbagevendende december-søndag, et stort og uvurderligt gode, som vi nødtigt vil undvære.

— Det begyndte i sin tid ret fattigt med et usselt »kludemarked« i den hvide villa på Svane-møllevej, men efterhånden som årene gik, voksede rammerne om festen og har dags dato nået det rent fantastiske.

Forberedelserne er et kapitel for sig selv. De sidste aftener i november møder

gamle, energiske elever op, smider jakken og tager fat, så det synger. Der hamres, saves, klistres og males til langt ud på de små timer. Og *Riber* — den allestedsnærværende *Riber!* — trækker i Michel Angelokitlen og får penslerne i sving.

Og så træder også skolens nuværende elever i aktivitet, så såre første december er nået. I løbet af en lille uges tid skal den store »vareindsamling« foregå. Sofus og Sofie står på hovedet i legetøjsskabet derhjemme og fisker lotterier, tinsoldater, puslespil og dukker frem, mens far og mor i hast tømmer pulterkammeret for krukker og lampeskærme. »*Alt kan bruges!!*« — Ved middagsbordet plager ungerne mor om at bage en ekstra galopkringle, og samtidig stiger lagkagetermometeret henne på skolen til uanede højder. De følgende dage hober gaverne sig op i Ribers lille rum (hvor der ellers er nok i forvejen til at fylde op!) og skolens håndarbejdsivrige piger får travlt med at sy fornemt dukketøj, flette peddigrørskurve og strikke romantiske grydelapper.

Og så oprinder selve dagen!

Med en af de gamle elever — *Albert Kaasbøl* — som rolig og myndig generaldirektør går staben af tjenende ånder igang, flittigt assisteret af markedspoliti og altmuligmænd. I løbet af tre små eftermiddagstimer skulle der gerne kunne meldes udsolgt. Og det kræver slid! Men heldigvis tropper skolens vennekreds trofast op i form af mødre, fædre, svigermødre, bedsteforældre og fjerne slægtninge — og køber med et stort smil tilbage, hvad de selv så rundhåndet har skænket et par dage i forvejen!

Og hvad findes der så på et julemarked? Ja, spørg hellere, hvad der *ikke* findes! Her får De spået Deres tvivlsomme fremtid for sølle femten øre og prøvet Deres medfødte kræfter ved vægtløftning og kuglestød (3 skud 25 øre!) Her kan De købe flotte bøger og vidunderskønne vaser — samt vinde masser af nitter i tombolaen! Og i de hyggelige restaurationslokaler kan De i pauserne samle kræfter til ny og fortsat godgørelse, venligt betjent af små, søde husalfer. Salget går strålende, skønt forvirringen er på højdepunktet. I løbet af et par timer er fadene tomme, og køkkenpersonalet kan gå i gang med de tårnhøje stabler af service. Når så markedet er forbi og publikum er gået hjem, tager et lille rengøringshold fat og gør klar til årets største begivenhed: **JULEBALLET!**

Skønt fødderne på forhånd er ømme — og øjnene har svært ved at holde sig åbne — danser man aftenen igennem, som havde man ligget længe om morgenen og fejret søndag på sofaen. Man er vel ung — og har kræfter i overskud!

Jovist er julemarkedet en årlig oplevelse, vi nødt vil undvære!

Skolemesteren

Ny form for eksamen

Mens III og IV mellem samt de ærværdige realister sled i det med eksamensbøgerne og mødte blege og benovede (!) op ved det grønne (blå!) bord for at stå til regnskab for deres viden og kunnen, prøvede vi sidste år for I og II mellems vedkommende en helt ny form for eksamenstid. Hver klasse foretog tre udflugter

På vej til Kronborg . . .

(Dyrehaven, Tuborg, Frilandsmusæet, Kronborg og Flyvepladsen) og udarbejdede så — på grundlag af de nye oplevelser og indtryk — en *arbejdsbog* med tekst og tegninger, som fremlagdes ved årsafslutningen. Det var interessant at se, hvor personligt og selvstændigt de fleste af eleverne løste opgaven — og der er ingen tvivl om, at det blev en række indholdsrige og festlige skoledage, der vil huskes.

Danmarks forsvar i gode hænder . . .

Skolerejser

Skolens »rejselærer«, hr. *Asgar Pedersen*, har i maj måned ledet en cykletur til Nordjylland for drengene i III mellem A og en vandretur Bornholm rundt for II mellem B. — Begunstigede af det strålende sommervejr vendte de alle sunde og solbrændte hjem for at gå i gang med skoleårets sidste tørn. — Endvidere har II mellem A foretaget en vellykket udflugt til Sverige med hr. *Sigurd Larsen* og fru *Edith Lund* som ledere.

Mellemskole- og realeksamen

Følgende elever bestod juni 1952 henholdsvis mellemskole- og realeksamen:

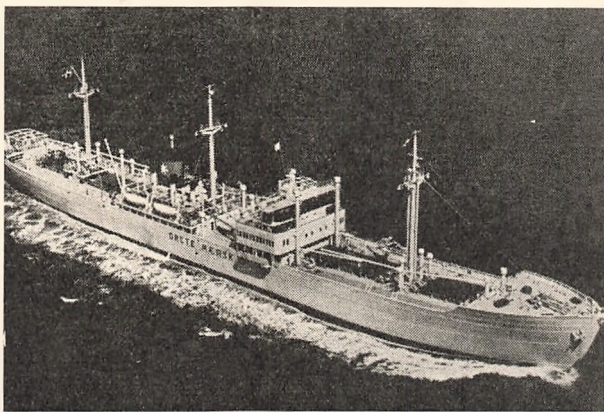
Jens Alstrup, Jan Andresen, Axel William Hansen, Flemming Müllertz, Niels Møller, Ib Nelson, Erling Nielsen, Hans Olesen, Jørgen Brinck Petersen, Bent Poulsen, Christian Poulsen, Ole Walsøe. — Georg Bech, Jørgen Borum, Else Marie Gleerup, Edle Hedberg, Tom Heide, Trine Hendriksen, Birgitte Jeppesen, Erik Jørgensen, Inger Kofoed, Hans Jørgen Larsen, Stig Lassen, Anny Lauridsen, Ole Lynggaard, Mattu Møhl-Madsen, Kirsten Møller, Hans Gram Olesen, Susanne Preisler, Robert V. Randwejk, Birgitte Roepstorff, Bodil Steiner, Birgitte Thurøe.

Jens Tune Andersen, Jens Bramsen, Ingerlise Breyen, Peter Birger Christensen, Lasse Steen Hansen, Ole Juel, Hans Aage Melvig, Inge Rafn, Peter Schnack, Henja Stern, Ole Strandberg, Lene Mikkelsen Sørensen, Lotte Thide, Anne Vibeke Wulff. — Jens Brabrand, Robert Christensen, Hanne Birgit Hansen, Svend Keis Hansen, Leif Jensen, Lone Ruthwen Jürgensen, Birgit Monies, Jette Olesen, Lise Anton Olsen, Svend Pedersen, Marianne Skjoldby.

SKOLENS

„adoptiv-
barn“

GRETE MÆRSK

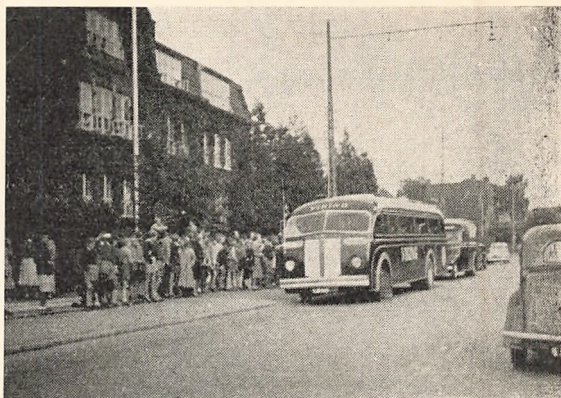
Hvor mange forældre ved, at vor skole har et adoptivbarn, »Grete Mærsk«, en pige på 10.000 t. Som alle forældre har vi både sorger og glæder af vort barn, der er overdraget os af rederiet A. P. Møller.

»Grete« sejler udelukkende på Stillehavet og kommer aldrig hjem. Endvidere udskiftes besætningen jævnligt, så ny kontakt mellem skib og skole hyppigt skal etableres. På trods af disse omstændigheder har vi gennem de sidste 4 år modtaget et stort antal udmærkede breve, der på en levende måde skildrer livet om bord og i fremmede lande. Beretninger om »Sø-røveri ved Kina«, »En tur på Philippinerne« og »New York« får elever i mellemskolen til at lytte.

Til gengæld beretter eleverne om skolelivet, sport og begivenheder herhjemme, og vi sender jævnligt aviser og blade til vore venner på søen.

Skolen får et pust fra de fjerne have, og vi bringer forhåbentlig en kærdkommen hilsen fra hjemlandet.

Af skolens dagbog

15. AUGUST. Det nye skoleår begynder. Såvel ved de smås som ved de stores fest i gymnastiksalen, hvor forældrene var mødt frem i stort tal, glædede skuespillerinde ved Det kgl. Teater, fru *Karen Berg*, os også i år med en munter og festlig oplæsning.

18. AUGUST: Skolens 16-års fødselsdag fejredes ved et par interessante og morsomme filmsforestillinger.

9.-10. SEPTEMBER: Midt i en trøstesløs regnvejrperiode fandt vi to solskinsdage frem til de årlige skovture. I henholdsvis to og fem luksuøse turistbiler kørte forberedelsesklasserne og den øvrige skole op til Asserbo, hvor vi holdt frokosthvil på »Birkegården«, hvis venlige og hyggelige værtsfolk modtog os med stor gæstfrihed. Forinden havde vi nydt den storslåede udsigt fra toppen af Arrenakke — og efter at klemmerne og den traditionelle sodavand var sat til livs, tilbragte vi et par skønne sensommertimer med røverlege og spadsereture i plantagen. Hjemturen gik bakke op og bakke ned gennem det septembergrønne nordsjællandske landskab.

11. OKTOBER: En fuldtallig skare af gamle elever holdt efterårsbal i gymnastiksalen. Forlystelsesrådet — med *Albert Kaasbøl* og *Svend Pedersen* i spidsen — havde sat fulde sejl til og skabt en overmåde festlig ramme om begivenheden i form af en meget smukt pyntet sal. Det var hygge-

Nu gælder det, om man kan færdselsreglerne.

ligt igen en gang at hilse på de mange »gamle« piger og drenge, der så trofast møder frem, når der kaldes.

18. OKTOBER: Ved denne dato føler jeg trang til at takke både store og små for den festlige måde, hvorpå I fejrede skolemesterens fødselsdag, der ellers plejer at ligge godt gemt i efterårsferien. — Tak for alle de mange gaver og blomster, der hobede sig op på mit skrivebord — og tak for »Vi er børn af sol og sommer« ved morgensangen!

8. NOVEMBER: Efter kyndig instruktion i færdselslære (ved skolens gode venner, politiassistent V. Jensen og overbetjent Holbøll) gik hovedparten af mellemskolen og realklasserne op til *cyklistprøve*. Forsynede med store numre på ryggen og overvågede af skjulte kontrolposter søgte de at gennemføre den påbudte rute uden færdselsfejl. Ca. 48 pct. bestod prøven og modtog nål og diplom. — Næste år håber vi, procenttallet nærmer sig de 100!

På forårstur i Øregårdparken.

12. NOVEMBER: Ved den årlige *højskoledag* lagde Arne Bertelsen for med et lille fint sangforedrag om komponisten Oluf Ring, hvorefter tegneren Viggo Bang i små muntre glimt gav os et billede af beduinernes liv og færden. Gunnar Ibsen talte om cement og foreviste en pragtfuld farvefilm (fotograferet af en af skolens gamle elever, Ib Dam). Efter spisefrikvarteret læste skuespillerinde ved Det kongelige Teater, fru Inga Schultz af »Emilies hjertebanken« og H. C. Andersens eventyr. En oplevelse, vi sent vil glemme. — Ind imellem gjorde vi på ægte højskolevis flittigt brug af sangbogen.

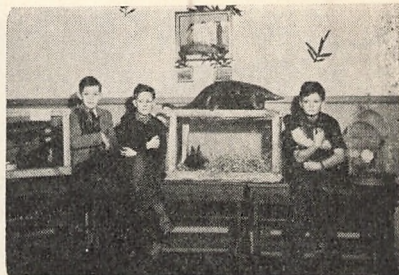
JULEMÅNEDEN: Som altid blev december årets hyggeligste måned. Traditionen tro tændte skolens yngste elev det første lys i trappestagen, og stemningen voksede dag for dag. — Den 7. holdt vi *julemarked* (se artiklen herom s. 8). Overskudet (kr. 1590,88) sattes hen som grundstammen til et *skolefond*, hvis midler tænkes anvendt til gavn og glæde for skolens elever. — Den 16. arrangerede fru Lisbeth Rønberg et lille *marcipankursus* for husholdningsinteresserede og lækkerstulne slikmunde, der efter et par timers slid vandrede hjem med et velassorteret lager af de skønneste marcipanfrugter. — Den 18. opførte 2. mellem b (plus enkelte indkaldte »stjerner«) en lille komedie (»Juledrømmen«) for samtlige skolens klasser. Med liv og lyst gik de unge aktører i gang med opgaven og høstede fortjent bifald for den måde, hvorpå de klarede det lille »udstyrsstykke«. — Måneden endte med et par festlige juleafslutninger for elever og forældre.

13. JANUAR: Dansk skibsadoptions sekretær, hr. *Monte von Morgenstjerne*, aflagde skolen et besøg og fortalte i et interessant og fornøjeligt causeri om skibsfartens udvikling.

16. JANUAR: Overlærer *Stig Hansen* berettede om sine rejser i Norge og foreviste to meget smukke farvefilm.

9. FEBRUAR: Den schweiziske højskolemand *Herman Wäny* — en levende personlighed — talte til mellemskolens og realklassens elever og viste film fra sit skønne hjemland.

14. FEBRUAR: Sjældent frembyder skolens gange og legeplads et mere farveprangende skue, end når forberedelsesklasserne holder *fastelavnsfest!* Forklædte som røvere, stimænd, hekse og cow-boys mødte de op om morgenen og befolkede skolen. Efter et par ureglementerede »timer« slog de katten af tønden i gymnastiksalen, tiljublet af de store kammerater, og endte dagen med et mægtigt sodavandsgilde i *Ribers* kælder.

Fra julekomedien og julemarkedet.

7. MARTS: Gamle elever holdt forårsfest. Forlystelsesrådet havde overgået sig selv i opfindsomhed med hensyn til abstrakt udsmykning.

14. MARTS: Mellemskolen afholdt det årlige karneval. De skønne og muntre dragter var i år — om muligt! — endnu mere afvekslende end i fjor. Stemningen var tip-top.

31. MARTS: *Påskeafslutning* — med salmer og forårssange.

9. April: Dagen mindedes.

5. MAJ: Alsangstime.

19. MAJ: Realisternes sidste skoledag fejredes som de andre år med udkastning af fløde-karameller til »hoben« samt en spændende håndboldkamp mellem elever og lærere (8-4 til realisterne!). Ved morgensangen bragte Rie og Hanne fra 2. forberedelsesklasse deres store kammerater en sanghyldest med følgende poetiske ord: Når fra skolen I store nu drager, / skal en hilsen I ha' fra os små, / vi vil håbe, I kan jeres sager, / så I alle eksamen må få! / Hæng nu i — for nu det gælder. / Snart vi hej-

ser vort sommerferieflag. / Tak for alle de små karameller, / som I gi'r os den sidste skoledag!

22. MAJ: Pinseafslutning.

Forskelligt

I årets løb har enkelte klasser foretaget botaniske ekskursioner under ledelse af hr. *Steiner* og hr. *Asgar Pedersen*. — Mange af skolens elever har med forældrenes tilladelse medvirket ved mærkesalg på forskellige »dage«. — 3. og 4. forberedelsesklasse har ved politiets velvilje modtaget en god og grundig *færdseleksundervisning*. — Hovedparten af skolens elever har overværet *Skolescenens* og *Skolebioens* forestillinger. — Også *Skoleradioen* har af og til været aflyttet. — Endvidere har enkelte klasser aflagt besøg på Tuborg, Zoologisk Museum, Biblioteket og Nationalmuseet. — Endelig har så godt som alle klasser i årets løb holdt små, hyggelige klasseaftener.

Willi Naumanns mindegave

Hvert år uddeles en bog til en elev, som året igennem har ydet en særlig fortjenstfuld indsats inden for skolelivet. I 1952 blev det *Svend Pedersen* fra realklassen.

Gaver

I årets løb har vi haft den glæde at modtage følgende gaver til skolen: Billede af Thorvaldsen (Jens B.), snog, kranie (Hans Ulrich), biller (Ingelise F.), isbjørnekranie, sildehaj, barde (Elisabeth K.), søpindsvin (Leila), kryolit (Svend P.), snegl (Lars Th.-J.), billeder (frk. K. Danielson), larver (Jonas), billeder (Leif F.), julelys (Mette C.), kajak, (Ib N.), saltblok, bjergkrystal (Anders G.), rullesten (Lars Eis), bjørnespinder (Ole C.), spidsmus (Erling N.), koraller (Mona), forsteninger (Jens G.) og sort hugorm (Søren). For disse — og muligt ikke nævnte — gaver siger vi hjertelig tak.

Fra forberedelsesklassernes skovtur til Asserbo.

Fra julemånedens marcipankursus.

Gunnar Jørgensens Skoles Elevsamfund

I en tid, der som vor er præget af uro, og hvor ingen ved, hvad morgendagen kan bringe, har »de gamle« fra G. J.'s skole dannet et elevsamfund — ikke fordi vi er verdensfjerne og viger tilbage for problemerne, men fordi vi i vor skole har mødt et kammeratskab, der bygger på personlighed — et kammeratskab, der ikke er ensrettet gråt, men som har rækkevidde langt ud over skolen.

Elevsamfundets opgave er at give alle, der mindes vor gamle skole og dens ånd, lejlighed til een eller to gange om året at standse op og for en enkelt aften søge tilbage til de kendte steder og ansigter og indånde den atmosfære, der prægede en længere eller kortere del af vore ungdomsår.

Det er vort håb, at alle, der forstår skolens idé, vil slutte op om denne opgave og være med til at gøre elevsamfundet med de idealer, der ligger til grund for dets eksistens, til et levedygtigt samfund under et af Gunnar Jørgensens egne mottoer:

ALDRIG FÆRDIG — ALTID PÅ VEJ!

A. Kaasbøl

Meddelelser

SKOLENS LEDER træffes daglig kl. 14-15, men der kan altid telefonisk aftales andre tider.

FORÆLDRESAMTALER. Forældrene er hjertelig velkommen på skolen. En samtale om barnet — dets evner, arbejdsmåde og fremtid — vil altid være af værdi både for hjemmet og for skolen.

SKOLENS LÆGE: *Mogens Krasnikoff.*

SKOLEHUER kan købes i Magasin du Nord (pris kr. 10,50).

SKOLEEMBLEMER (kr. 0,90) kan købes hos hr. *Riber.* — SKOLEMÆRKER til gymnastikdragter (kr. 2,05) købes hos fru *Johansen.*

NB. Bøger og tøj bedes mærket med navn

SKOLENS TELEFONER: Helrup 4395 (lederen). Helrup 35042 (eleverne).

— Det nye skoleår begynder tirsdag den 18. august. —